

”Nästa gång våldtar vi dig på riktigt”

Hayat Rguibi, 19 år gammal, greps av marockansk polis i februari och utsattes för olika former av övergrepp. Hon bestämde sig, trots hot från poliserna, att vittna offentligt om förnedringen och övergreppen. Hennes vittnesmål finns på YouTube.

”Jag bor i El Aaiún och går i nionde klass i grundskolan. När jag var på hemväg från en kvällskurs, stod en bil utanför skolan och väntade på mig. Vid Matalagatan grep de mig. Det var ”Mustachgruppen” som satt i bilen. De band för mina ögon med en smutsig trasa och satte handklovar runt mina fötter. Sedan satte de mig mellan sig i bilen.

– Vad har jag gjort för brott? frågade jag.

– Du är ansvarig för allt som har skrivits på väggarna på Matala-gatan. Du känner människorätsaktivister och politiska fångar, svarade de. Du var också med och välkomnade Hamad Hmad. Varför träffade du honom?

Jag försökte förneka och sa att jag inte har något med detta att göra. De frågade mig också om flygblad som hade legat på Matalagatan.

De körde ut mig till en plats i öknen. Jag vet inte var det var. De slog mig. Sedan ringde de efter fler och större killar från ”Mustachgruppen”. En av dem som kom var Aziz Anouch. Jag kände igen honom.

Det de gjorde med mig sedan är inte lätt att berätta. Det är mycket smärtsamt. Jag är inte den första. Många andra flickor har blivit utsatta för värre saker än jag, men de vill inte berätta. Det tog av mig alla mina kläder. Jag var helt naken. De började med sexuella övergrepp och rörde vid mig och sa saker som jag inte kan prata om. De tryckte upp batonger i mig. De gjorde saker som jag inte kan prata om och som jag inte kan nämna. (Hayat gråter.)

De luktade alkohol.

– Du var på den och den gatan, sa de

till mig.

– Jag känner inte till den gatan. Jag känner bara till Daddach-gatan*, svarade jag.

Då blev de helt vansinniga och slog mig i 15 minuter och använde alla former av tortyr, som man använder mot alla västsaharier. De slog mig på ställen så att det inte ska synas.

Detta är för mycket. Det går utanpå allt.

Plötsligt ringde min mobil och de såg att jag hade meddelande från utlänningar och Sabbar. Då frågade de om jag hade kontakt med utlänningar och att de skulle döda mig för detta. De sa att jag hade kontakt med människorätsaktivister.

De hotade mig och svor att om jag vittnade om vad som hade hänt skulle de våldta mig på riktigt nästa gång.

– Nästa gång ska vi begrava dig. Ingen kommer att hitta dig, sa de.

De tog fram syra för att hålla över mina fötter. Jag blev rädd och trodde verkligen att jag skulle dö där. Då sa en i gruppen till de andra att sluta. Det fanns ju inget mer att göra.

Det fanns ingenting jag kunde göra. Det som var värst var att de tog en massa kort på mig, när jag inte hade några kläder

på mig, när jag var helt naken.

Men det här kommer inte att påverka mig. Det finns andra flickor som har varit med om hemskare saker. Folk ser ned på kvinnor som har blivit våldtagna. De blir hotade av poliserna. Därför vill inte dessa kvinnor berätta vad de har varit med om. De håller tyst.

Men jag kommer att vara längst fram i manifestationer.

Bara Gud vet vad jag har varit med om. Det är svårt men Gud kommer att hämnas för oss.

Länge leve SADR! Jag hälsar till alla västsaharier i ockuperat område och i befriat område.

Jag vill säga till vår president.: Vi är förtvivlade. Vad vi än gör, förföljer de oss. Vi är unga.

Det finns så mycket att berätta, men jag kan inte. Jag skäms så över att berätta allt detta.

Bara Gud vet om min situation.

Översättning till svenska från YouTube
Lena Thunberg

* Mohamed Daddach är en av Västsaharas mest kända politiska fångar. Han satt fängslad i 22 år och släpptes 1999.

Hayat Rguibi, valde att berätta om polisvåldet på YouTube, trots att hon är hotad till livet av marockanska myndigheter.